и са огань* Комѹто лопатата вѣрката негова, и ше щчисти гѹмното свое и ше собере житото свое въ житницата, а плевитѣ ше изгори съ оганьни оугасна* Тогасъ доходи Іисъ ѿ Галеа на Іордана камъ Іоанна, да са кръсти ѿ него* Я Іоаннъ мѹ возбранаше, и дѹмаше: Азъ трѣбва да са кръстя ѿтебе, и ты ли идишь камъ мене;* Я като ѿговори Іисъ рече мѹ: щстаи сега: Защото тай е прилично намъ да испълнимъ сякоа правда тогасъ го щстави* Я като са кръсти Іисъ излезе тѹтаи ѿ водата, и ето мѹ са ѿтвориха небесата, и видѣ Дха Бжіа слѣзваше като гълабъ, и доде на него* И ето гласъ ѿ небесата, дѹмаше: тосъ е сынъ мой возлюбленыа въ когото доброволихъ.

Глава Г.

Тогасъ Іисъ заведенъ бѣ въ пустына ѿ Дха, да са испыта ѿ діавола* И като са пости четыресе денѣ, и четыресе нощи, подиже оугладнѣ* И като приближе камъ него испытателя, рече: ако си сынъ Бжій, речы, та каманака тосъ да сѣдатъ хлѣбове* Я той като щговори рече: писано е, не тѹкѹ за хлѣбъ живъ ше бѹде человѣкъ: но за сякоа дѹма комто излазя изъ оустата Бжій* Тогисъ го пое діавола въ стыа градъ, и го тѹри на крилото церковно* И мѹ дѹмаше: ако си сынъ Бжій, фарлиса долѹ защото писано е: чи на Ягглыте сише заповѣда за тебе да та пазатъ, и на рацѣ ше та зематъ, да не накога припънешь оукамакъ крака твоій* Я рече мѹ Іисъ: пакъ писано е: да не испыташь Гда Бга твоегѹ* Пакъ го пое діаволъ на планина высока тѹарде, и показа мѹ сичките царства на свѣта, и славата тѣхна* И дѹмаше мѹ: тесъ сичкыте ше ти дамъ, ако паднешь да ми са поклонишь* Тогасъ мѹ дѹмаше Іисъ: иди зада мене сатано Защото писано е: Гда Бга твоемѹ ше са поклонишь, и немѹ едномѹ ше слѹжишь* Тогасъ го щстави діавола, и ето Ягглѣ додоха, и мѹ слѹжаха* Я като чѹ Іисъ, чи Іоаннъ бѣ предаденъ ѿ